

SĂNĂTATEA
CONFORM SISTEMULUI CICEAGOV

Asanarea organismului uman

conform metodei
sf. Mucenic Serafim (Ciceagov)

Biserica Albă

2013

Partea 1

Mitropolitul Serafim (Ciceagov), în lume, Leonid Mihailovici Ciceagov a fost o persoană cu un talent multilateral uimitor. Mulți dintre noi îl cunosc ca autor al Analelor mănăstirii Sf. Serafim de Sarov din Diveevo. Însuși Serafim de Sarov i s-a arătat în vis, l-a binecuvântat și i-a aprobat munca sa. Cu toate acestea, Mitropolitul, de asemenea, acorda mult timp artei bisericești – compunea muzică bisericească, picta bine, se ocupa cu iconografia. Mulți oameni cunosc și despre martiriul lui.

În anul 1937, la vârsta de 81 ani, Mitropolitul a fost împușcat pe poligonul din Butovo. În anul 1997 Soborul Arhieresc al Bisericii Ortodoxe Ruse l-a canonizat ca nou martir.

Dar puțini cunosc că Mitropolitul Serafim avea studii în medicină și a fost medic practician. Potrivit acestuia, numărul pacienților săi a constituit 20 000 persoane. Sfântul a creat un sistem medical unic, bazat pe cunoștințe profunde a întregului spectru de științe medicale, accesibile la acea vreme. Sistemul său medical în multe privințe este unic. Acest sistem strict științific de însănătoșire a omului a fost testat mulți ani. El este foarte organic, include și confirmă corectitudinea legii naturale ale ființei, semănate în sufletele și trupurile noastre de către Creator, principiile biblice ale ființei umane.

Serafim Ciceagov provenea dintr-o familie nobilă. Pe când își făcea studiile la seminarul teologic, era permis să urmezi a doua facultate, și părintele Serafim, ca student la secția fără frecvență, a urmat cursurile la institutul de medicină, unde paralel cu studii teologice, primea și studii medicale. El a analizat numeroase sisteme de tratament din acele vremuri: sistemul de homeopatie, terapie naturistă, hirudoterapia. Toate sistemele au fost analizate luând în considerare aspectele pozitive și negative. Din beneficiile acestor sisteme a creat propriul său sistem, care se numește – „Sistemul lui Serafim Ciceagov”.

Ce reprezintă sistemul lui Serafim Ciceagov? Îl putem cita pe însuși Mitropolitul Serafim: „Stimate doamne și domni! Acum, prin voia lui Dumnezeu a sosit timpul, când eu, în sfârșit, pledez pentru apărarea adevărului, pe care l-am aplicat în practică. Până în prezent, am fost nevoit să tac și să ascult criticile, considerând aceasta un lucru firesc. Desigur, nu am fost primul și nici nu voi fi ultimul, care a suferit o astfel de soartă ca autor al noului sistem de tratament. A trebuit să aștept și să am răbdare până când

tratamentul meu va fi aplicat în practică și va dobândi adepți, profund convinși de corectitudinea mea. Dar timpurile s-au schimbat și acum sunt într-o altă poziție. Înconjurat de mii de oameni, care au experimentat metoda mea de tratament, pot să explic acum foarte ușor sistemul meu, pe care foarte puțini au fost în stare să-l înțeleagă acum câțiva ani. Experiența va fi conducătorul interlocutorilor mei. Și dacă anterior erau dificultăți în

înțelegerea acestui sistem, aceasta nu se datorează faptului, că este dificil sau complicat, ci pentru că este prea simplu. Adevărul este întotdeauna simplu și nu poate fi altfel...”.

Părintele Serafim credea, că nu există medicamente pentru a trata maladiile. Medicamentele au menirea de beneficiu simptomatic, adică, cel care „înlătură atacuri mai grave și mai severe ale maladiei, fără a schimba cursul firesc”.

Studiind istoria medicinei și disciplinele la seminarul teologic, el spunea, că „chiar și regele Solomon, care a prevăzut, prin înțelepciunea sa, că oamenii au tendința de a acorda prea mare importanță medicamentelor, a lăsat legământ (cum spune legenda), să ascundă cartea de medicamente, pentru ca poporul să nu creadă în proprietățile curative ale medicamentelor mai mult ca în Dumnezeu”.

Serafim Ciceagov a studiat istoria medicinei de pe timpurile lui Hippocrate și înțelegea, că măreția ei ca știință constă în abilitatea „de a vedea și înțelege în mod corect totalitatea lucrurilor (în special a medicinei antice)”. Ideea lui Hippocrate despre necesitatea de a privi omul în raport cu lumea înconjurătoare „a pus o bază solidă metodei naturale, lăsată prin moștenire din antichitate generațiilor viitoare, care a avut o influență puternică asupra dezvoltării medicinei în ansamblu...”.

Mitropolitul examina maladiile indiferent de organul afectat, și înțelegând formele lor, atrăgea atenție la starea generală: la evoluție și progres, și în special - la trecerea maladiei. „Sângele servește la alimentarea tuturor părților corpului, și reprezintă sursa de căldură vitală, sursa de sănătate și culoarea sănătoasă a pielii. Sănătatea depinde de amestecarea uniformă a substanțelor și de armonia proprie..., or corpul este un cerc, în care, prin urmare, nu există nici început și nici

sfârșit. Și fiecare parte este strâns legată de celelalte părți”. Încă Hippocrate spunea că „denumirea maladiei este de o importanță secundară pentru medic”, pentru că indiferent de denumirea maladiei, orice problemă umană (și acesta fiind principiul de bază al sistemului lui Serafim Ciceagov), constă în dereglarea circulației sangvine și calității sângelui. „Boala este o afecțiune metabolică sau dereglarea echilibrului în organism, adică dereglarea circulației corecte a sângelui în rezultatul unei stări patologice a sângelui”. Acesta este punctul principal al sistemului părintelui Serafim. Sănătatea depinde de cantitatea și calitatea sângelui, de circulația sangvină corectă în organism și de lipsa în noi a defectelor organice, transmise de la părinți. Principala problemă a omului în caz de boală constă în dereglarea calității sângelui. „De posibilitatea îmbunătățirii proprietăților sangvine va depinde recuperarea stării de sănătate a pacientului și înlăturarea tulburărilor organice.

Este necesar, ca după restabilirea circulației sangvine corecte și a metabolismului, să facem sângele mai nutritiv, pentru a iniția procesele de recuperare în organele afectate și a distruge treptat

aceste tulburări. Înlăturarea părților dureroase și învechite ale corpului din sânge va depinde, desigur, de funcționarea circulației sangvine și orientării și îmbunătățirea proprietăților sangvine – de la mărirea noilor sucuri datorită digestiei normale”. Aceasta este ideea de bază a lui Serafim Ciceagov, principiul său. Dereglarea sistemului de circulație și calității sângelui reprezintă cauza principală a problemelor de sănătate.

Astăzi s-au schimbat termenii și conceptele multor maladii. Sistemul lui Serafim Ciceagov este legat de sistemul medicilor de zemstvă. Iar sistemul medicilor de zemstvă și terminologia lor (denumirile maladiilor), este destul de complicat pentru a fi înțeles de noi. (Astfel de denumiri, cum ar fi: Griz, lihomanka, kondrashka - toate au dus la „schimbarea și mucilagierea esenței”). Pentru a înțelege ce semnifică și cum sună aceasta în limba contemporană, este destul de dificil, putem doar să presupem. Prin urmare, este necesar de a lua în considerare sistemul la nivelul terminologiei moderne.

Corpul uman este un tot întreg, are o mulțime de organe, care nu funcționează în mod haotic. Toate sunt supuse unor anumite reguli, numite reflexe necondiționate. Acestea sunt lucruri în care omul nu poate interveni prin dorința și conștiința sa, totul se întâmplă independent de persoană. De exemplu, după masă, începe să se producă acidul clorhidric, bila, enzimele pancreatice. Aceste procese sunt în afara oricărui control. Ele nu sunt resimțite.

Corpul este format din mai multe organe, care sunt puse în funcțiune datorită sistemului endocrin (hormonal). Acesta constă dintr-o serie de glande, care sunt strâns legate între ele. În cazul în care o glandă iese din funcție, întreg sistemul se va deregla. Dar acest lucru nu se simte simptomatic (clinic). Unul dintre organe poate să nu funcționeze în general, cu toate acestea el nu va fi bolnav. Va provoca dureri și va manifesta simptome acel organ, care nu este „inclus” în funcțiune, acolo se va simți un anumit simptom: durere, greutate, arsuri la stomac, amărăciune etc. Aceste

simptome cu factor cauzal sunt într-o legătură foarte îndepărtată.

Dat fiind că **sistemul endocrin hormonal** gestionează toate proprietățile organismului (toate funcțiile), este necesar de a fi abordat mai detaliat.

Acesta constă dintr-o serie de glande. Hipotalamusul reprezintă conexiunea spirituală cu cea corporală. Restul glandelor reprezintă „albine lucrătoare”: glanda pituitară (hipofiza), glanda tiroidă, glanda mamară – la femei și mamela – la bărbați, pancreasul, glandele suprarenale, parovarium și ovarele. Din punct de vedere anatomic acestea sunt identice. Glandele sunt legate între ele. Dintre aceste glande glandele mamare și parovarium nemijlocit ca organe hormonale funcționează numai în perioada sarcinii și alăptării. În rest, aceste glande se află în stare latentă. Ele reflectă funcționarea corectă sau incorectă a altor glande de bază. Glandele de bază sunt hipofiza, glanda tiroidă și pancreasul, pe care toate celelalte glande le „includ”. Prin urmare, analizând adenoamele, fibromul uterin – ele reprezintă dereglări ale glandei tiroide. Tratarea acestora este inutilă. Nu există nici un tratament. Oricât am dori, niciodată și nimeni nu poate fi tratat cu nici un sistem: nici cu terapie naturistă, sau homeopatic, nici cu acupunctură, este posibil doar de ameliorat simptomele. Dumnezeu vindecă! Restul doar ameliorează simptomele prin orice metode. Unele sunt mai periculoase, altele mai puțin dăunătoare pentru om, dar pot fi înlăturate doar simptomele.

Cauzele majorității maladiilor reprezintă structura plină de păcate a omului. Atunci când omul „încalcă ceva”, el „primește ceva”. În manualul vechi de medicină, simbolul medicinei noastre îl reprezintă cupa cu șarpele. În nici o țară din lume nu există un astfel de simbol. Toți au cruci: roșii, verzi..., numai noi avem șarpe, și acesta a apărut după anul 1917. Este cunoscut faptul, că omul primește o anumită problemă, atunci când săvârșește un păcat. Ulterior, apare simptomul, iar peste ceva timp maladia. Prin acest „semn” Dumnezeu dă posibilitate omului să mediteze. Omul,

amintindu-și, se duce la mărturisire, se mărturisește, iar apoi se apropie de Cupă, se împărtășește, și boala dispare. Dumnezeu îl vindecă. Acum, în jurul acestei cupe se încolăcește șarpele. Cunoaștem cine e șarpele. Îl putem vedea pe icoana Sf. Gheorghe Purtătorul de Biruință învins. Satana a ispitit primii oameni, luând chip de șarpe. Șarpele este prototipul lui Satan, tatăl minciunii. Dacă în jurul Cupei (cauza reală de vindecare), se încolăcește un astfel de șarpe, el dă aspectul de vindecare. Medicina modernă oferă o pastilă, care ameliorează simptomele, dar nu vindecă. Înlăturând simptomele, omul, de multe ori, nu se gândește la cauza apariției simptomului. Boala se acumulează, și, în consecință, în rezultatul a acestor acumulări, asupra cărora au închis ochii, apare o astfel de maladie, cum ar fi „cancerul”. Practica și experiența bogată arată, că nu există nicio maladie, care ar fi tratată mai repede decât „cancerul”. Șarpele, ca tatăl minciunii, oferă tuturor o direcție greșită.

În manualul de medicină obișnuit studiat la universitate putem citi despre un organ, cum ar fi ficatul. În organism ficatul îndeplinește o mulțime de funcții: digestivă, de purificare a sângelui, imunitară etc. Funcția sistemului imunitar este de a produce imunoglobuline: antivirale, bacteriene, fungice, parazitare și anticanceroase. Ficatul poartă răspundere pentru întreg sistemul imunitar. În manual de farmacologie se spune, că nu este un secret militar, de exemplu: hepatita acută medicamentoasă este cauzată de medicamente. Formele mai severe ale hepatitei medicamentoase, care decurg cu necroza parenchimului hepatic (ciroza hepatică), apar ca urmare a administrării medicamentelor de combatere a tuberculozei - acestea sunt cele mai nocive, urmate de paracetamol, toate antibioticele, preparatele antibacteriene, toate preparatele pentru tratamentul maladiilor cardiovasculare, toate medicamentele psihotrope, acidul acetilsalicilic. Toate medicamenteleucid ficatul.

Omul consideră, că se tratează, dar în realitate nu are loc nici un fel de tratament, sunt înlăturate doar simptomele. Serafim

Ciceagov spunea, că administrarea medicamentelor nu are efect asupra tratării maladiei, ci înlătură simptomele. Simultan, preparatul ucide în organism un anumit organ. În cazul în care acesta este resorbit în stomac - suferă stomacul, în intestin -începe disbacterioza, ficatul și rinichii sunt nevoiți să le elimine.

Sistemul endocrin produce hormoni. La pătrunderea hormonului în sânge, vasul se dilată sau se contractă, astfel, se ridică sau scade tensiunea. Hormonii pătrund în cantități foarte mici, în sutimi, punând în funcțiune toate organele. Acest sistem, cu patologia sa, nu provoacă dureri, nici glanda tiroidă sau glanda hipofiză, nici glanda suprarenală. Ele pot să nu funcționeze în genere, dar nu provoacă dureri. Singurul factor cauzal de dereglare este factorul emoțional. Orice emoție este o pasiune: iritabilitate, furie, invidie, resentiment. Orice pasiune este un păcat. Astfel, germeul tuturor dereglărilor hormonale este păcatul, ceea ce este necesar de a fi eliminat prin pocăință și de vindecat prin împărtășanie.

Când se începe dereglarea sistemului endocrin, suferă întreg organismul. Aceasta se numește printr-un termen generic - dereglare metabolică. Ce este dereglarea metabolică? Serafim Ciceagov definește problema de bază a sănătății umane - boala sângelui. Cauza tuturor dereglărilor este „sângele murdar, vâcos”. Din ce cauză el este astfel? Omului, de cele mai multe ori, i se dereglează hipofiza, glanda tiroidă sau glandele suprarenale. Cea mai frecventă cauză a patologiei (90%) este **glanda tiroidă**, care produce hormonul tiroxina, sau triiodotironina, constând din patru atomi de iod. 80% din tiroxină nimeresc în ficat. Numai datorită existenței acestui hormon, ficatul își îndeplinește toate funcțiile sale, cea mai importantă fiind cea imună, la maxim. La declanșarea funcțiilor de protecție, organismul începe să „vadă” ce se întâmplă cu el, și să se lupte. În caz de dereglare a funcției glandei tiroide, organismul nu vede nimic. Virusurile, bacteriile, paraziții, disbacterioza, tumorile - toate acestea decurg pe neobservate. De

aceea, nu există nici o durere asociată cu cancerul, durere apare doar în metastaze, atunci când toate țesuturile sunt distruse și terminațiile nervoase se dezgolesc. Anume atunci apare durere puternică, care nu se înlătură nici cu analgezice.

Deoarece glanda tiroidă produce hormonul din patru atomi de iod, este foarte dificil de a fi „prins” în patologie. Examinarea cu ultrasunet este cea mai adesea folosită pentru a diagnostica problemele asociate cu glanda tiroidă, nu reflectă funcția acesteia, ci arată doar mărimea, consistența, unele declanșări: chisturi, pietre, tumori.

Producând hormonul din patru atomi de iod, glanda tiroidă trebuie să primească într-un oarecare mod acest iod. Pentru aceasta, este necesar de a folosi în alimentație produse care conțin iod, care trebuie să fie digerate, să nimerească din intestine în sânge, apoi glanda tiroidă, producând tiroxina, îl transmite în ficat. Aceasta este firesc. Dar locuind într-o zonă endemică, unde nu există mări, oceane, și, prin urmare, produse care să conțină iod, glanda tiroidă nu funcționează la toți. Omul începe să aibă probleme cu tensiunea, etc. Un alt factor distructiv, care afectează glanda tiroidă este factorul emoțional, urmat de radiație, similar cu dezastrul de la Cernobil. Până în prezent, acest factor joacă un rol semnificativ în raport cu creșterea numărului de telefoane mobile și antenelor, care asigură legătura celulară. Astfel, radiația este permanentă și îi afectează pe toți, fără excepție.

Dat fiind faptul că aceste emisii nu sunt vizibile, iar noi nu le simțim, ele devin tot mai periculoase. Pe lângă stres, aceasta duce la faptul, că aproape la toți oamenii din țara noastră glanda tiroidă nu funcționează, cu toate acestea ea nu provoacă dureri și nu se manifestă în nici un mod. Pentru a verifica glanda tiroidă există o metodă de analiză a sângelui pentru a determina hormonul T-4. Însă aici există un alt aspect: pentru funcționarea fiecărui organ există un timp anumit, organele funcționează, au stare de repaus, se regenerează după un program specific, și noi nu suntem în măsură

să influențăm asupra acestui proces. Glanda tiroidă își începe activitatea de la ora 20:00 până la 22:00. Anume din acest motiv, în perioada sovietică luarea probelor de sânge pentru determinarea hormonilor tiroidieni se efectua la ora 21:00. În prezent, laboratoarele colectează probele de sânge dimineața, când este imposibil de a determina existența sau absența problemelor asociate cu glanda tiroidă.

Deoarece acest sistem este numit auto-regenerativ, și sarcina noastră principală este de a normaliza funcția organismului uman, este necesar de a cunoaște exact metoda de verificare a funcției glandei tiroide. Deoarece acest hormon este compus din atomi de iod, este necesar de a lua iod farmaceutic de 5% și de a aplica pe ambele mâini din partea interioară (la încheietură). Deoarece glandele sistemului endocrin sunt pere, acestea, prin succesiune, pot funcționa diferit. De aici rezultă patologia unilaterală. De exemplu, ictusul este întotdeauna unilateral. Prin urmare, glanda dreaptă sau stânga funcționează mai slab. Pentru a determina acest lucru se ung ambele mâini, în timpul funcționării glandei tiroide. Dacă glanda tiroidă nu are nevoie de iod, el nu va fi absorbit. Și invers, cu cât mai mare este nevoia de iod, cu atât mai repede va fi absorbit. Este necesar de a atrage atenția asupra faptului, la care mîină (dreapta sau stînga), iodul va fi absorbit mai repede. Anume în această parte există patologia.

Al doilea hormon produs de glanda tiroidă este tireocalcitonina. Numai datorită existenței acestui hormon este absorbit calciul. Atât la bărbați, cât și la femei, în timpul menopauzei începe osteoporoza. Chiar și cu folosirea excesivă a calciului, el nu este asimilat de către organism, dacă glanda tiroidă nu produce hormonul respectiv. Din moment ce la majoritatea oamenilor glanda tiroidă nu funcționează pe deplin, din cauza situației noastre endemice și lipsei produselor cu conținut de iod, osteoporoza este mai frecventă, mai ales după vârsta de patruzeci

de ani. Administrarea calciului nu salvează. Sistemul organismului este un sistem autoregenerativ.

Dar ceea ce anume răspunde de autoregenerare, de regulă, „iese din funcțiune”, de exemplu, glanda tiroidă. Prin urmare, este perturbat metabolismul. Administrarea oricăror medicamente și vitamine, în acest caz, este inutilă.

Glanda tiroida stimulează ficatul pentru a produce imunoglobuline, bilă și pentru secreție biliară, adică asigură prin hormonul său contracția corectă și secreția bilei în timpul mesei. În stare de repaus, bila este depozitată în vezica biliară, iar în timpul mesei este secretată împreună cu enzimele produse de pancreas. Bila este un alcalin foarte puternic, asemenea săpunului de rufe, ea dezinfectează hrana, iar enzimele pancreatice digeră aceste alimente. Ulterior, boțul de hrană nimerește în intestine, unde are loc absorbția. Bila însoțește hrana până la eliminarea din organism. Toate vîlozitățile intestinului subțire în timpul trecerii prin bilă se dezinfectează, se eliberează de bacterii patogene și mucus. Toate acestea au loc numai în timpul funcționării normale a glandei tiroide.

În cazul dereglării funcției glandei tiroide, are loc dereglarea tonului și motilitatea contracției vezicii biliare. Bila în timpul mesei este eliminată lent sau nu este eliminată în genere (dischinezie).

Prima porțiune a hranei nimerește în intestin în stare nesterilă și nedigerată, ceea ce creează prezența în intestin a microflorei patogene (tenii). Hrana care nu este prelucrată de către enzimele pancreatice, nu este digerată, ceea ce înseamnă că nu va fi absorbită. Aceasta va cauza un proces de fermentare și va duce la disconfort. Anume din acest motiv, la majoritatea oamenilor, după mîncare, în stomac apare o senzație de greutate. După ce toată hrana trece, bila și enzimele pancreatice continuă să fie eliminate, dar cu întârziere, pentru că deja toată hrana a nimerit în intestine, iar bila și enzimele continuă să nimerească în duoden. Între timp, în stomacul rămas gol, scade (Ten)presiunea, iar în intestin, în care a

nimerit hrana, crește. Datorită diferenței de (Ten)presiune, bila și enzimele pancreatice (un alcalin foarte puternic după calitate), nimeresc în stomac, care în mod normal nu ar trebui să fie.

Stomacul este organul principal, care dezvăluie esența sistemului lui Serafim Ciceagov. În stare normală, stomacul secretă acid clorhidric și pepsine. Toate acestea formează suc gastric. Acidul clorhidric și pepsinele sunt acizi foarte puternici, solvenți ai materiei organice (de exemplu, o bucată de carne crudă). Timp de 24 ore stomacul secretă 10 de litri de suc gastric. Dintre acestea, doar doi litri participă în digestie. Stomacul digeră proteinele de origine animală: ouă, pește, carne și produse lactate. Toate celelalte sunt digerate de pancreas, dizolvând hrana bogată în amidon și producând alcaline. Proteinele de origine animală se dizolvă în stomac. Din cei zece litri de suc gastric, opt litri sunt absorbiți zilnic în sânge. În cazul funcționării normale a stomacului, în sângele uman se conține predominant suc gastric. Anume din acest motiv, sângele, ca și lacrimile, transpirația, urina, are un gust sărat. Toate lichidele corpului nostru reprezintă clorură de sodiu (0,9%), sau soluție salină. Stomacul trebuie să mențină în permanență un anumit procent de clorură de sodiu în sânge. Clorul este un dezinfectant. Acesta subțiază sângele, dizolvă cheagurile de sânge, trombocitele în vasele, celulele moarte, flora microbiană, nisipul și calculii din vezica biliară și rinichi, alunițele, papiloamele, negii, chisturile și tumorile în orice parte a organismului uman. Anume stomacul menține o anumită calitate a sângelui. Dacă o face corect, omul nu are nici un fel de maladii, inclusiv cancer.

Să analizăm funcția stomacului mai detaliat. În stare normală stomacul reprezintă un sac muscular, care din ambele părți are sfinctere (valve) în partea de sus și de jos (cardiacă și pilorică), aceste valve îl separă de alte medii. În cavitatea bucală a omului există un mediu alcalin foarte puternic, în esofag este mai slab, totuși, de asemenea alcalin. Toate acestea trec într-un mediu foarte acid, în stomac, unde se află prima valvă, care separă mediul acid

de cel alcalin. Stomacul este urmat de duoden, intestinul subțire. În ele se elimină bila și enzimele pancreatice. Aceștia sunt alcalini foarte puternici. Totul este astupat cu o valvă. Sistemul trebuie la nivel de reflexe necondiționate, cu participarea hormonilor suprarenali, să se deschidă și să se închidă prompt. Așa l-a creat Dumnezeu pe om.

În cazul dereglării glandei tiroide, după fiecare masă, bila (din cauza diferenței de (ten)presiune) preesează în stomac, unde se află acidul clorhidric puternic. Intrând în reacție, alcalinul și acidul creează un mediu neutru, în rezultatul căruia se formează sarea (precipitatul) și apa. Adică se neutralizează acidul clorhidric, care după mâncare, se produce numai cu scopul de a fi eliminat și de a fi absorbit în sânge. Dacă acest lucru are loc după fiecare masă, concentrația clorului în sânge nu este compensată. În cazul scăderii concentrației clorului, crește viscozitatea sângelui.

Se formează cheaguri de sânge (tromboflebita – insuficiență de clor în sânge).

La apariția tromboflebitei sângele vâcos începe să „lipească” vasele mici - capilarele, care se găsesc cel mai mult în extremități - mâini, picioare și cap. Se dereglează circulația sângelui: mâinile amorteșc, devin reci, transpiră. Cel mai grav este dereglarea microcirculației vaselor capului, deoarece capul reprezintă un microprocesor, care răspunde de toate organele inferioare, de toate reflexele necondiționate. În cazul dereglării începe să sufere memoria, crește oboseala, apare somnolența, moliciunea. Aceasta nu este distonia neurovegetativă, ci puțin altceva. Distonia neurovegetativă este cauzată de unul dintre hormonii suprarenali. Iar aici, „se lipesc” vasele mici, se dereglează alimentarea creierului, care rezultă în dereglarea circulației sangvine. Suferă nu numai creierul (el se află în hipoxie, omul devine obosit, nu asimilează un volum mare de informație), ci și foliculii de păr (ei nu se alimentează, ceea ce duce la căderea părului), ochii. Mușchiul ochiului este în mod constant în mișcare, și necesită să primească o

cantitate mare de oxigen, ceea ce este imposibil în cazul lipirii vaselor mici, de aceea începe să facă spasme, ceea ce duce la miopie, presbitism sau astigmatism - o afecțiune complexă. Nervul optic, nefiind alimentat, în primul rând devine distrofic (distrofiază) (ochii încep să se înroșească și să obosească), iar după un timp începe atrofia nervului optic (scăderea dioptriilor). Omul începe să poarte ochelari, iar ochii nu sunt de vină, această distrofie de lungă durată, cauzată de distrofia totală a creierului, duce la o astfel de stare patologică. Cu timpul, când încep să se „lipească” vase mai mari, apare accidentul vascular cerebral sau atacul de cord. Și când omul este internat în secția de terapie intensivă, i se injectează intravenos soluție salină, clorură de sodiu 0,9%, picurând ore în șir. Dacă stomacul ar fi menținut procentajul corect de clor, nu am fi avut atacuri de cord sau accidente vasculare cerebrale.

Întreaga terapie intensivă în spital se reduce la administrarea medicamentelor. Orice pastilă pătrunde iarăși în stomac, provocând anumite complicații și efecte secundare. Preparatul, înlăturând simptomul, are numeroase reacții adverse. Dacă factorul cauzator de dereglare a circulației sangvine în organism este secreția slabă de acid clorhidric, funcționarea slabă a stomacului, iar preparatul nimerind acolo, agravează și mai mult situația, adică înlăturând simptomul – agravăm factorul cauzal. Ca urmare, omul care a suferit atac de cord sau accident vascular cerebral, oricum moare de aceasta (după al doilea, al treilea), pentru că factorul cauzal a rămas în patologia stomacului.

Sângele vâcos este filtrat de rinichi în fiecare secundă. **Rinichii** reprezintă un filtru de apă obișnuit. La utilizarea unui filtru obișnuit caseta „Barieră” este schimbată cu atât mai des, cu cât calitatea apei este mai proastă, deoarece acest filtru se înfundă mai repede. Rinichii nu pot fi înlocuiți. Rinichii sunt un filtru organic care filtrează sângele. Cea mai mare parte a sângelui reprezintă clorură de sodiu 0,9%. Dacă stomacul menține acest procentaj, clorul este un dezinfectant. Acesta ucide toată microflora

patogenă, dizolvând totodată sărurile, nisipul și calculii. Acest filtru este etern, el niciodată nu devine înfundat și nu se astupă, dacă stomacul menține concentrația normală de clor. În cazul în care concentrația este insuficientă, sângele devine vâcos, iar filtrând sângele vâcos, rinichii devin înfundați, se înrăutățește filtrarea renală, în urină apare creatinină, se dereglează funcția excretorie a rinichilor, ceea ce nu permite eliminarea sărurilor acidului uric din sânge (amoniac). În cazul filtrării suficiente, urina are o anumită culoare (galben-brună), și un miros puternic.

Dacă așa ceva nu există, acidul uric nu este eliminat, ci rămâne în organism, deoarece din cauza insuficienței de clor, ureea nu este filtrată. **Sărurile** de amoniac sunt foarte toxice, astfel încât organismul începe să le arunce la nivelul coloanei vertebrale, la nivelul articulațiilor, pe pereții vaselor de sânge, astfel încât acestea să nu nimerească în creier și să nu-l otrăvească. Ca urmare, apar diagnosticurile: ateroscleroza, osteohondroza, artrita, scolioza, toate acestea sunt săruri de uree într-un anumit loc din organism. Când toate locurile din organism sunt ocupate, ureea se resetează la nivelul pielii, pe corp încep să apară alunițe. Alunițele reprezintă ureea, iar culoarea alunițelor reprezintă culoarea ureei. Cu vârsta rinichii se înfundă într-atât, încât ureea nu este filtrată defel, pe piele încep să apară „pete de vârstă”, în special pe tenul feței, mâini și picioare. Acesta reprezintă indicatorul prezenței calculilor în rinichi, care nu provoacă durere, până în momentul când calculul începe să se miște. Medicii nefrologi determină funcția rinichilor printr-un test, când omul în poziție șezând, este rugat să pună mâinile pe genunchi: dacă la îndreptarea picioarelor, palmele simt un pocnet și pîrîit, înseamnă, că filtrația rinichilor este perturbată. Rinichii în acest caz nu sunt de vină, ei reprezintă un filtru obișnuit, care filtrează în fiecare secundă sângele vâcos lipsit de clor.

La depunerea sărurilor, suferă toate vasele, dar de cele mai multe ori suferă creierul și vasele inimii (ateroscleroza creierului și inimii), ceea ce duce la dereglarea circulației sangvine. Când

sărurile nefiltrate ale ureei rămân în sânge, iar depozitele de rezervă „sunt înfundate” cu uree; pentru a salva creierul, organismul dă comandă și începe vasoconstricția pentru a preveni pătrunderea ureei în creier. La vasoconstricție (ten)presiunea scade. În trecut, medicii de zemstvă, diagnosticând hipertensiunea arterială, spuneau: „Urina a ajuns în cap”. Nu exista un termen anumit, era definită prin noțiune. Imediat se prescria un medicament diuretic. În prezent, se procedează la fel, în special în cazul în care pacientul este în vârstă. Vasele și stomacul nu sunt de vină, problemă constă în glanda tiroidă. La diagnosticarea maladiei ar trebui să fie examinat organismul în întregime.

Dumnezeu a creat omul perfect, sistemul organismului nostru este capabil să se autoregenereze. Însă mecanismul de regenerare de multe ori „iese din funcțiune”, în primul rând, din cauza pasiunilor (emoțiilor).

Să analizăm **glandele suprarenale**. Ele produc cincizeci de hormoni, dintre care unul fiind adrenalina. Dacă adrenalina se produce mai des și în exces, toți ceilalți 49 de hormoni se lasă în jos, inclusiv aldosteronul, care distribuie eliminarea lichidului sau reținerea în organism. Omul începe să se umfle, să crească în greutate, dar aceasta nu este grăsime, ci apă, care nu a putut fi eliminată din cauza aldosteronului. Primul lucru care trebuie verificat este funcția glandei tiroide. Acest lucru se datorează, în principal, traiului în zona endemică. În țara noastră a fost creat un program de stat pentru iodarea alimentelor (sare iodată, pâine iodată). Cu toate acestea, tot pachetul de sare nu poate fi consumat dintr-o singură dată, iar la tratarea termică sau păstrarea în formă deschisă iodul se evaporă și omul practic nu primește iod. În plus, doza zilnică de iod este foarte scăzută, deoarece dozarea și reglementările nu au fost revizuite de mult timp (luând în considerare stările de stres și radiația). Starea omului se îmbunătățește, atunci când el merge la mare, deoarece acolo există

iod și clor. Peștii de mare nu au tumori, deoarece ei trăiesc în apă cu clor, care dizolvă orice tumoare.

La nașterea copiilor, pe corpul lor nu sunt alunițe, acestea apar după ce copiilor li se administrează antibiotice, afectând stomacul cu preparate chimice.

Acest lucru provoacă dereglări și rezultă în apariția alunițelor. Aceasta este tromboflebita, care „a lipit” rinichii și ureea a început să se elimine în acest mod. Toate alunițele, care se evidențiază pe piele, în special se găsesc nu pe extremitățile inferioare ci în partea de sus, deoarece aici se află inima și creierul, iar organismul nu va permite ca aceste organisme să fie otrăvite. Pielea reprezintă cea de-a doua poartă excretorie (în cazul rinichilor ne-filtranți). Deseori, toată, de la talie, se acoperă cu alunițe.

Cu menținerea calității bune a acidului clorhidric în stomac, acesta din urmă va produce suficient suc gastric, iar omul va înceta să fie bolnav, deoarece clorul din sânge va dizolva celulele moarte, care și-au îndeplinit deja funcția, și nimeresc în sânge. Dacă nu face astfel, ele se concentrează în articulații, coloana vertebrală, vasele de sânge etc. (clorul este un solvent foarte puternic). Dacă stomacul este menținut în stare bună de funcționare, atunci omul nu va avea paraziți, deoarece aceștia nu vor putea trăi în intestin, pentru că pe lângă funcția digestivă, stomacul îndeplinește, de asemenea, funcția de barieră, acidul clorhidric dizolvă orice murdărie (se poate bea din baltă, toată murdăria va fi distrusă la nivelul stomacului). Dacă stomacul este slab, toată murdăria va nimeri în intestin: „Cine a venit, acela trăiește”.

Nu contează cum se numește acest parazit, încercarea de a înlătura somatica și a trata helmintioza nu va avea nici un rezultat, procesul va fi infinit. Organismul trebuie să se ocupe de autoregenerare, pentru ce este necesar de a-i oferi această ocazie. Este necesar de a crea astfel de condiții în organism, pentru ca, aflându-ne într-o cazarmă cu holeră, să nu ne molipsim de nimic.

Celulele organismului au o anumită structură: în interiorul celulei se află potasiu, iar în exterior se află clorură de sodiu. Stomacul menține clorul într-un anumit procentaj (0,9%), în acest caz clorul joacă rol de dezinfectant. În jurul celulei trăiesc bacteriile, iar în interiorul ei locuiește virusul (iată de ce antibioticele nu vindecă virușii), capacitatea de a pătrunde în interiorul celulei virusul o dobândește în cazul scăderii concentrației clorului.

Sodiul și potasiul sunt microelemente, care pătrund în organism numai prin hrană (nu se sintetizează în organism). Doza zilnică de potasiu constituie 2-3 grame, de sodiu - 6-8 grame. Aceasta înseamnă, că produsele alimentare ar trebui să conțină mai mult sodiu decât potasiu. În acest mod, organismul menține balanța sodiu-potasiu, sau echilibrul, anume în asemenea raport se menține permeabilitatea celulelor. Când hrana pătrunde în celulă, din celulă se elimină procesarea în sânge și se transmite impulsul nervos prin potasiu spre sodiu, și de la sodiu spre potasiu (în creier și înapoi). Dacă potasiul pătrunde în exces, el începe să se acumuleze în celulă și aceasta se umflă. Pentru ca celula să nu se spargă, organismul începe să atragă apă, ceea ce duce la creșterea în continuare a acesteia. Apar edeme interne și externe, creșterea în greutate, se mărește sarcina pentru inimă, picioare, vase, iar potasiul începe să se elimine în plasma sanguină. Impulsul nervos prin potasiu - potasiu nu se transmite, se produce blocarea, rezultând în spasme. Adesea, în aceste situații, apar crampele musculare la nivelul picioarelor, ceea ce indică un exces de potasiu, și nu lipsă de acesta. Spasmul vaselor de sânge ale capului provoacă dureri de cap. Dacă acest lucru se întâmplă cu inima, se începe angina pectorală. Toate acestea reprezintă exces de potasiu în plasmă. Sângele, în acest caz, nu este sărat, ci devine dulce, din care cauză, rinichii nu îl poate filtra și îl blochează. Acesta nu este diabetul zaharat (zahărul în acest context, poate fi în normă), aceasta reprezintă funcția anormală a stomacului.

Dacă stomacul funcționează corect, la consumarea terciului din hrișcă obișnuită (aceasta, ca orice carbohidrat, imediat ridică nivelul de zahăr în sânge, chiar dacă terciul nu este dulce), nivelul zahărului crește.

Când potasiul începe să pătrundă în sânge, receptorii reacționează la aceasta, stomacul începe să arunce intens suc gastric în sânge, astfel anihilează potasiul, ridică sodiul clor, potasiul se elimină, rinichii încep să filtreze bine, iar noi după masă simțim un flux de putere. În caz de dereglare a funcției stomacului, după mâncare apare somnolența, moliciunea și slăbiciunea. Acestea sunt primele semne de prezență a potasiului în plasma sângelui. Dacă în ajun ne-am enervat, sau în timpul mesei discutăm careva probleme, privim TV, compasionăm sau avem emoții, valvele sunt deschise. Din partea de jos pătrunde bilă, iar din partea superioară pătrunde acid clorhidric, ceea ce provoacă arsuri la stomac. Apare gastrita atrofică din cauza faptului, că de decenii bila pătrundea în stomac din duoden, și celulele au încetat să producă acid clorhidric. Nu există nici durere, nici răni, dar pentru a face față acestei probleme stomacul nu este în stare. În prezent, la majoritatea oamenilor acidul clorhidric este foarte slab, deoarece stomacul nu-l produce în cantități și concentrații suficiente, de aici rezultă sânge vâscos și tromboflebită.

Ulcerul de stomac este cauzat de bacteria *helicobacter pylori*. În traducere din latină, înseamnă bacteria, care trăiește în mediul biliar. Dar ce face bila în stomac, dacă ar trebui să fie în altă parte? Dacă suc gastric este neutralizat de bilă și pepsine, tripsine - alcaline pancreatice, atunci stomacul este umplut cu bilă și alcaline. Toate ulcerile (majoritatea) nu depind de alimentare, ci de emoții, stres. Aceasta este o problemă a sistemului endocrin.

Ce poate face fiecare dintre noi pentru a-și reîntrema sănătatea?

Există regim de funcționare și regim de recuperare a fiecărui organ, numit fiziologie. Fiziologia este foarte redusă, dat fiind faptul, că fiziologul rus, marele savant Pavlov, pe vremea sa, a avut

imprudența de a se ocupa de activitatea nervoasă superioară, care în perioada sovietică a stat la baza armei psihotronice. Prin urmare, au fost confiscate toate lucrările sale. Toate lucrările principale ale fiziologului Pavlov se păstrează cu mențiunea „Confidențial”.

Fiziologia reprezintă o perioadă de douăzeci și patru de ore, perioadă în care fiecare organ funcționează sau se regenerează, fiecare la o anumită perioadă de timp. Acestea sunt reflexe necondiționate, care nu depind de om. Dacă procedăm corect în momentul de recuperare sau de funcționare a unui anumit organ, nu ne vom îmbolnăvi niciodată. Stomacul începe să funcționeze de la ora cinci dimineața, el produce acid clorhidric și pepsine, care dizolvă organica. Celulele care le produc, de asemenea, sunt organice, vii, ceea ce înseamnă că nu pot supraviețui 24/24 ore, ele de asemenea, sunt digerate de acidul clorhidric. Prin urmare, stomacul funcționează maxim douăsprezece ore, de la ora cinci dimineața până la ora cinci seara. Către ora șase în stomac nu mai rămâne nici acid clorhidric, nici celulele care-l produc, și deci, hrana consumată după ora șase seara, nu este absorbită, digerată și va rămâne și va putrezi în stomac până a doua zi. De aici apare mirosul urât din gură dimineața, starea de oboseală, lipsa poftei de mâncare.

Dat fiind faptul, că acidul clorhidric este un solvent foarte puternic, pentru ca celulele să nu se dizolve în stomac, în timpul zilei la fiecare două ore trebuie de consumat ceva. Nu neapărat cu duzina, supe etc., se poate pur și simplu o gustărică. Deoarece sistemul organismului este autoregenerativ, organismul însuși trebuie să dicteze ce microelemente sunt cele mai necesare într-o anumită perioadă. Dietele trebuie excluse. Fiecare are starea lui de sânger și necesitatea în diverse microelemente: unul are nevoie de zinc, altul – de magneziu etc. Organismul începe să „ceară” microelemente sub formă de anumite produse, care conțin elementul dorit, de aceea nu există produse interzise sau permise. La restabilirea întregului organism, hrana va reprezenta

medicament pentru organism, iar omul nu se va îmbolnăvi. Organismul va găsi de sine stătător produsul, care este necesar pentru recuperare, la fel ca animalele, care necunoscând denumirea plantei medicinale, o găsesc și se vindecă.

În timpul zilei hrana ar trebui să fie consumată cât mai des posibil, aproximativ la fiecare două ore, în total cinci mese (ca în sanatorii). Cel mai puternic acid clorhidric este produs dimineața devreme, ca urmare apărând o senzație puternică de foame. În această perioadă, celulele în stomac sunt tinere, acidul este puternic, deci, este necesar de a consuma la dejun proteine de origine animală (în timpul postului poate fi pește). La prânz - supă, la cină - cereale, glucide, deoarece acestea nu sunt digerate de stomac și se elimină repede, iar stomacul va începe să se recupereze. Prin urmare, cina poate consta din cereale cu legume sau paste, mai ales că dau senzația de lungă durată de saturare, deoarece se digerează mult timp.

De la ora optsprezece în funcție se includ rinichii. Ei încep filtrarea pentru a elimina toate celulele moarte, pe care le-a dizolvat stomacul. Pentru a ajuta rinichii să filtreze sângele foarte vâcos, după ora optsprezece se poate bea apă sărată, similară cu soluția salină, care se vinde în farmacie (concentrația de sare din soluția salină este prelucrată cu precizie foarte înaltă, deoarece soluția este intravenoasă).

Poate fi încercată la gust, de reținut și de preparat de sine stătător. Apa minerală „Essentuki” nr. 4 și nr. 17 are aceeași compoziție, după ora optsprezece se poate bea apă minerală.

În legătură cu faptul, că consumăm o mulțime de alimente bogate în potasiu, majoritatea din noi au în sânge exces de concentrație. Stomacul nu poate să „stingă” acest exces de potasiu cu acide, organismul dă reflex necondiționat - începe să se „usuze” gura. Atunci când organismul nu poate de sine stătător să elimine potasiul, el încearcă să-l spele cu apă, pentru a nu forma trombe în sânge, și apare senzația de sete. Omul în genere nu are senzația de

sete, atunci când toate sistemele corpului funcționează normal. Tot lichidul zilnic nu trebuie să depășească 500 ml, chiar și atunci, numai în scopul de a se „delecta” cu un ceai, și nu din cauza necesității de a bea.

Cea mai frecventă reacție în organism este reacția de neutralizare. Acidul cu alcalinele formează apa. În gură se află un mediu alcalin. Hrana se determină în mod reflector, receptorii funcționează hotărând să producă acizi sau enzime pancreatice. Ulterior, hrana nimerește în stomac, și se tratează cu acid, după trecerea prin stomac, de exemplu, a terciului din hrișcă, acesta se îndreaptă spre intestin și acolo este digerat de către enzimele pancreatice.

În stomac a fost tratat de sucul gastric, iar în intestin de către alcalin, o altă reacție de neutralizare. După ce pancreasul a digerat acest terci, iar aici se găsesc proteine vegetale, aceste proteine sunt scindate în aminoacizi, care din intestin sunt eliminați în sânge. Din acești aminoacizi organismul sintetizează proteine proprii. Aminoacidul este o cărămidă bipolară: pe de o parte, grupul alcalin, pe de altă parte acid (carboxid). Sinteza proteinelor are loc datorită unirii acidului cu cel alcalin - grupuri bipolare. Grupa alcalină cu cea carboxidă se unesc și formează apa. Proteina constă din mii de aminoacizi, astfel prelucrând terciul din hrișcă, organismul a sintetizat o cantitate mare de apă pură distilată de cea mai înaltă calitate. Resturile au fost eliminate de către organism sub formă de urină. Organismul este autosuficient. Dereglarea mecanismelor hormonali de recuperare la nivel emoțional duce la perturbarea funcției întregului organism. La respectarea regimului alimentar după fiziologia stomacului apare perioada de recuperare a gastritei atrofice. De la ora optsprezece, celulele se regenerează, spre dimineață apare o cantitate mare de acid și omul se trezește din cauza senzației de foame puternică. Nu sunt necesare cantități mari de hrană. La funcționarea corespunzătoare a tuturor sistemelor organismului pentru a trăi este suficient de a consuma o bucată de

pâine de secară, din care organismul poate sintetiza toate substanțele și elemente necesare și vitaminele, cu excepția vitaminei C, care trebuie să fie primită din exterior. Prin urmare, dacă totul funcționează bine, omul are nevoie de o bucată de pâine, sare și ceapă. Restul doar murdărește organismul. Stomacul nu digeră nimic acum, oamenii consumă o mulțime de alimente, în post își cer binecuvântare pentru a consuma produse lactate, dar nimic nu se digeră din cauza lipsei de acid clorhidric. Prin urmare, starea omului în post se agravează și mai mult, iar cu o astfel de alimentare stomacul nu se restabilește.

Medicul gastroenterolog, examinând pacienții, care trebuie să vină la examinare pe stomacul gol, se confruntă cu faptul, că dimineata pacienții vin cu stomacul plin, în ciuda faptului, că nici unul dintre ei nu a luat micul dejun. Omul a luat cina la ora opt seara, toată hrana a rămas în stomac. Stomacul peste noapte nu s-a recuperat, omul are dureri de cap, deoarece în interior are loc fermentarea și descompunerea, miros urât din gură, toate acestea otrăvesc sângele, omul nu se simte bine.

Și medicul nu poate examina stomacul. Doar recomandând pacienților să nu ia cina, medicul a fost în măsură să examineze în mod adecvat pacienții.

Trecând la sistemul lui Serafim Ciceagov, în pofida absenței oricărui tratament, omul observă schimbări: creierul începe să funcționeze mai bine, se recuperează vederea, se îmbunătățește aspectul exterior.

Deoarece potasiul și sodiul sunt substanțe care nu sunt sintetizate de către organism, ci sunt primite din exterior, (în principal cu hrana), iar toată hrana în prezent, conține potasiu, sarcina principală a omului este de a mări cantitatea de produse cu conținut de sodiu și de a reduce cantitatea produselor cu conținut de potasiu din alimentație. În 100 g de produs se conțin 2 g de potasiu (aceasta este norma zilnică) în pâinea de drojdie. Astfel, o bucată de pâine (100 g) conține necesarul zilnic de potasiu, deoarece

drojdia este cea mai puternică sursă de potasiu. Prin urmare, este mai bine de consumat alimente nedospite. O altă sursă de potasiu sunt produsele dulci: mierea, gemurile, fructele uscate, fructele, nucile și semințele de floarea soarelui. Aceste produse trebuie să fie consumate în doze mici și cu atenție.

Produsele cu conținut de sodiu trebuie să fie consumate mai des.

Dacă să excludem perioada de post, acestea sunt ouăle, peștele, carnea, laptele – ceea ce generează producerea acidului clorhidric. Produsele cu conținut de sodiu sunt produse de stomac, proteine pe care stomacul le digeră, și toate condimentele: muștarul, hreanul, ajica (cele care cresc la noi). Toate acestea sporesc producerea acidului clorhidric, ceea ce face ca produsele alimentare care intră în organism să fie sterile. Aceasta includ toate produsele murate (nu marinate cu oțet) care au fost supuse fermentării, fierberii. Când produsul vegetal se fermentează, perioada de fermentare durând două săptămâni, procesul de fermentație transformă varza obișnuită în carne. Varza este percepută de stomac ca carne, este digerată de stomac, sporind producerea acidului clorhidric. Stomacul nu are de suferit, ceea ce este foarte important în perioada postului. Strămoșii noștri cunoșteau bine acest lucru, de aceea odată cu începerea postului, în Rusia se folosea o cantitate enormă de produse, cum ar fi: merele murate, murele, ciupercile murate, varza murată, etc. Fermentarea se termină atunci, când încetează să se formeze mucegaiul și se termină formarea de gaze. Puteți curăța morcovi, să-l puneți într-un vas emailat, deasupra să puneți mere Antonov și să turnați apă sărată. Să puneți sub o greutate timp de două săptămâni. Tot astfel puteți găti sfecla și să o păstrați până la următoarea recoltă. Consumarea acestor produse nu provoacă gaze, acestea sunt digerate de stomac, ele pot fi fierte, utilizate la prepararea vinegretei, adăugate la supe, având în vedere că această sfeclă fierbe mai mult decât sfecla sau morcovul obișnuit, deoarece după

fermentare aceasta devine mai densă. Stomacul percepe astfel de alimente precum carnea. Acest lucru este foarte important în perioada postului, atunci când omul consumă în principal hrană cu conținut de carbohidrați, ceea ce duce la îngroșarea sângelui.

Pe lângă murături și acrituri în alimentație poate fi folosit orice tip de varză. Aceasta poate fi, broccoli, alge marine, varză albă, și nu neapărat murată. Varza conține vitamina K, aceasta este vitamina antigastrică. Sucul de varză este folosit contra ulcerului și gastritei, deoarece el sporește producerea acidului clorhidric.

Puteți consuma cartofi dubiți. Cartoful conține o cantitate mare de potasiu; dacă curățiți cartofii de coajă și îi lăsați peste noapte în apă, potasiul este eliminat, și vărsând apa, puteți să-i fierbeți, prăji sau coace.

Cereale, de asemenea, conțin potasiu, dar în cazul în care în alimentație persistă mai multe produse cu conținut de sodiu, cerealele și paste pot și trebuie să fie folosite în alimentație.

Dintre băuturi sucul de roșii este bine absorbit. Puteți folosi roșiile, de exemplu, „Pomidorka”, să le pisați, să faceți suc din roșii, sau să pregătiți din toamnă de sine stătător. Sucul din roșii trebuie consumat cu sare.

O cantitate mare de sodiu se conține în cicoare, care reprezintă cafeaua noastră. Cicoarea trebuie culeasă toamna, după înflorire, se folosesc rădăcinile plantei. O altă plantă care poate fi utilizată cu folos este răchișanul sau Chamereon. Acesta este cules în timpul înfloririi, dar nu se folosesc florile, ci frunzele. Frunzele culese trebuie fermentate, adică prelucrate mecanic până la apariția sucului, iar apoi se usucă. Toate ierburile și plantele de ceai: menta, melisa, frunzele de coacăz, vișin trebuie supuse fermentării, atunci culoarea ceaiului va fi foarte saturată, iar ceaiul va fi mult mai util.

Părinții fondatori ai consumului de ceai sunt considerați Japonia și China, cu toate că ei consumă ceai în porțiuni foarte mici. Ceaiul dulce nu se recomandă de consumat, deoarece în sânge se află clorură de sodiu, apa este absorbită direct în sânge, reducând

astfel concentrația de sodiu, și în consecință rinichii blochează aceasta și nu le elimină.

Foarte adesea senzația de sete este confundată cu alte senzații. În timpul valului de căldură de anul trecut pacienților li se recomanda să nu consume lichide, înșiși medicii nu consumau, nu transpirau, și practic nu simțeau căldura, doar că era greu de respirat din cauza arșiței. Pentru a verifica dacă într-adevăr omul este însetat, putem efectua un astfel de experiment: să oferiți apă fiartă caldă pe timp de căldură. Dacă omul nu va dori să bea, ci va dori apă rece, înseamnă că el nu are nevoie de apa, ci de răcorire. Prin urmare, în timpul perioadei caniculare este suficient de a pune pe cap o sticla de apă cu gheață, sau să faceți un duș rece, atunci senzația de sete va dispărea. Dacă în acest moment consumați apă dulce sau suc, zahărul, care se conține în băutură, va mări concentrația de zahăr în sânge, ceea ce va duce la uscarea mucoaselor, și veți avea o senzație continuă de sete. Zahărul se va mări și organismul, pentru a evita un atac de cord sau accident vascular cerebral, va continua să solicite apă!

Produsele bogate în sodiu, trebuie să fie folosite în alimentația de bază, deoarece omul consumă hrana nu din plăcere, ci pentru menținerea viabilității sale. În literatura patristică adesea se menționează faptul, că omul trebuie să se ridice de la masă cu o senzație ușoară de foame. Stomacul nu poate digera o cantitate mare de hrană, iar la omul modern se produce foarte puțin acid clorhidric. Prin urmare, este necesar de a ajusta cantitatea de hrană consumată, care depinde la fiecare om de înălțime și constituție. Cel mai bine ar fi, dacă cantitatea va corespunde la două palme, unite împreună (la o singură masă), indiferent de ceea ce consumăm. Nu este nevoie de a consuma prânzuri complexe: felul întâi, al doilea, compot. Este imposibil de digerat. Principiul de alimentare constă în a consuma doar un fel de mâncare. Terci, supă, ceai, toate trebuie de consumat la un interval de 1-2 ore. Atunci stomacul va putea prelucra totul.

Apa și lichidul nu se absoarbe în stomac, aceasta este absorbită în intestin (gros), și trece tranzit prin stomac. Dacă, imediat după masă consumați ceai, suc, sau altceva, lichidul va rămâne în stomac până acesta va digera hrana. Prin urmare, concentrația sucului gastric va fi diluată, hrana va rămâne mult timp în formă de boț, și aceasta va fi o digestie de lungă durată. De aceea, puteți consuma lichide cu o oră înainte de masă sau peste o oră.

Dacă omul ar respecta aceste principii fiziologice simple, el va înceta să se îmbolnăvească. La concentrația corespunzătoare a clorului în sânge va începe dizolvarea cheagurilor de sânge, a trombocitelor, alunițelor, tumorilor, va începe să se elimine nisipul, se vor curăța articulațiile, se va restabili vederea. Primul semn de recuperare va fi schimbarea culorii și mirosului de urină. Omul, care trăiește în conformitate cu aceste principii, nu va avea alunițe pe corp.

Există Creatorul, și există cununa, punctul culminant al creației Sale - omul. Este exclus ca Dumnezeu să fi creat oamenii dependenți de acești aditivi, microelemente, astfel încât oamenii înșiși să se întrețină oarecum artificial. Organismul uman este însuși perfecțiunea. Atunci când organismul intră în acest regim, iar aceasta are loc aproximativ peste o săptămână după „abțință”, starea omului devine miraculoasă. Dispare slăbiciunea după masă, apare fluxul de forțe, chiar și aspectul exterior al omului se transformă și dorește să fie tot mai bine.

Partea 2

Omul se poate lipsi de tratament ca atare. Maladiile, de care suferă oamenii, se pot vindeca, în cazul în care omul va duce un anumit stil de viață. Se va conforma cu cerințele obișnuite de fiziologie, să consume hrana în porții mici, deoarece volumul stomacului și sistemul digestiv este limitat. Stomacul reprezintă un sistem muscular, el se poate dilata în funcție de cantitatea de hrană consumată, însă dacă vom consuma hrana în porții mici și des, atunci enzimele și sărurile vor fi suficiente pentru a digera hrana. Iar dacă porțiile sunt mari, ele nu sunt suficiente, începe constipația, putrefacția, fermentarea, disconfortul după masă. În cazul în care omul, care suferă de maladii, va respecta un anumit stil de viață, despre care se face referire în sistemul lui Ciceagov, timp de un an se va reînnoi complet sistemul celular, iar omul va înceta să mai fie bolnav, de multe ori chiar și fără ajutorul plantelor medicinale și exercițiilor speciale. Iar acum, vom vorbi despre tipul fiziologiei și stilul de viață.

Există stări acute, de exemplu, cu febră, când omul nu este pregătit, nu este curățat, nu funcționează bine stomacul, în stomac lipsește acid clorhidric, iar stomacul, pe lângă funcția digestivă, nu îndeplinește funcția de barieră, permite accesul în intestin a oricăror infecții: fie prin aer și picături (gripa, infecții respiratorii virale acute (IRVA), infecții respiratorii acute (IRA), fie digestive sau parazitare.

Infecția se înmulțește în intestin, pentru că aici există condițiile necesare și toate astea ajung în sânge. După ce nimeresc în sânge, se ridică febra. Febra nu este o boală, este o reacție normală a organismului la prezența în sânge a agentului patogen. Și cu cât este mai vicios, cu atât febra este mai înaltă.

Tumorile canceroase, de asemenea, sunt agenți străini, la care, de asemenea, se ridică febra, adică organismul cu tumoare se combate cu febră, de aceea, în principiu, febra nu trebuie scăzută cu antipiretice, mai ales cu antibiotice, pentru că acesta este o luptă

naturală normală a organismului. Noi nici nu cunoaștem ce se întâmplă la nivel celular, putem doar presupune. Și dacă nu intervenim, organismul se autoregenerează, și omul, în principiu, nu este bolnav.

Dacă stomacul nu produce suficient acid clorhidric și nu menține concentrația clorului în sânge, sângele nu posedă proprietate de dezinfectare, adică clorul nu asigură mediul nociv pentru infecție, și deci, are capacitatea de a rămâne în stomac și a provoca reacție de febră. Deci, în cazul în care stomacul funcționează bine, persoana nu se îmbolnăvește.

În consecință, până vom atinge acest nivel, rămâne deschisă întrebarea, cum să ne ajutăm repede? Sfaturile noastre sunt practice, perfecționate de decenii.

Sfaturi în cazul afecțiunilor acute

În caz de febră

În caz de febră, ne amintim, că „în sânge nu avem suficient clor, prima măsură împotriva febrei este considerat, în mod tradițional, consumul excesiv de lichid. De fapt, acesta este un factor periculos și distructiv, care are capacitatea de a scoate din funcție rinichii și de a asigura complicații. Pe când noi trebuie să acționăm în felul următor. Atât timp cât există reacție la febră, cât mai persistă febra, excludem complet hrana și apa. De fapt, în caz de febră, nu avem dorința de a mânca sau bea.

Înainte, în copilărie, eram impuși să bem apă în caz de febră. Și acum dau apă, o îndulcesc, fac tot felul de băuturi din fructe, dar acest lucru este greșit. Trebuie să mărim concentrația clorului în sânge.

Pentru aceasta, trebuie să începem să sugem sare, fiecare 30 minute câte un bob de sare. Acest lucru este binevenit de către organism, este foarte confortabil și plăcut. Trebuie să mărim concentrația clorului în sânge. Concentrația ridicată de sare este

nocivă pentru bacteriile, care se află în afara celulei și pentru virușii, care se găsesc în interiorul celulelor.

Trebuie să luăm o pastila de Lasix (furosemid de producere indiană). Conform statisticilor, dintre toate substanțele cu conținut de furosemid, acesta este contrafăcut cel mai rar. Pentru un adult – o pastilă de Lasix, pentru copil - jumătate de pastilă. Preparatul acționează practic peste 10-15 minute. Se începe efect diuretic, în care din organism se elimină excesul de potasiu, iar în sânge se ridică concentrația de clorură de sodiu, mai ales că vom adăuga și sare. În aceste condiții, orice infecție, fie virală sau bacteriană, va muri în câteva ore. Conform statisticilor și practicii, gripa se vindecă în decurs de 4 ore.

Și ultima etapă. Cunoaștem, că glanda tiroidă contribuie la producerea de imunoglobuline. Nu contează, ce fel de virus a ajuns în organism, glanda tiroidă, care operează componenta celor patru atomi de iod, se descurcă cu succes. Dar când are loc lupta cu infecția, glanda tiroidă se „anulează”. Prin urmare, este necesar de a face plasă de iod în zonele hipocondrului drept și stâng, unde se află ficatul, splina, deoarece ficatul determină agentul patogen, iar splina produce limfocite ucigașe, care le omoară. Și atunci când avem un proces inflamator, plasele de iod dispar în câteva minute, indicând o absorbție rapidă a iodului prin piele, din cauza lipsei acestuia în organism. Aceste plase trebuie efectuate în continuu pe măsura dispariției.

În cazul în care afecțiunea cu febră a început de dimineață, atunci, efectuând cele menționate, până în dimineața următoare boala va dispărea complet. În cazul în care boala apare după-amiază și seara, trebuie să o folosim și a doua zi.

Când boala se vindecă, în mod natural, rinichii sunt lăsați, aceștia nefiind în măsură să elimine în mod activ din organism agent microbian mort. Clorul îl ucide, dar acum toată microflora trebuie să fie dizolvată și eliminată prin sânge, rinichi și urină. Aici trebuie să ajutăm rinichii. Și vom introduce o tinctura de propolis a

doua zi după ce scade febra. Propolisul este un antibiotic versatil, care nu are efect negativ asupra microflorei normale a organismului.

De aceasta tinctura de propolis se vinde în farmacii fără prescripție medicală și costă ieftin, dar fiindcă conține alcool, trebuie să fie dizolvat în apă (5 picături la 50 g de apă). Se recomandă de băut la fiecare două ore a doua zi, apoi o vom lua-o de trei ori pe zi, cinci zile mai târziu, iar apoi de 3 ori pe zi în următoarele cinci zile, pentru orice eventualitate, ca infecția să fie eliminată complet din rinichi.

De regulă, după scăderea febrei rămâne febra subfebrilă – acesta indică la pielonefrită. Adică, infecția a rămas în rinichi, ca și în filtru, și atunci această febră subfebrilă este aproape imposibil de a fi corectată, este de lungă durată și nu reacționează la nimic. În acest caz propolisul ajută de a înlătura ușor și eficient această cauză. Este o tactică de luptă cu orice răceală. Dacă aveți guturai, vă dor urechile, propolisul poate fi picurat în nas și urechi. Dacă veți rezista corect primele zile fără hrană și apă, cu sare, cu Lasex, cu plase de iod, de regulă, timp de o zi se vindecă orice boală.

În caz de hipertensiune arterială

Hipertensiunea arterială este formată din două cifre: superioară și inferioară. Dereglarea tensiunii reprezintă probleme hormonale în organism, deoarece hormonul nimerește în sânge, vasul se dilată sau se contractă, tensiunea crește sau scade, și impactul asupra tuturor acestor procese vine de la sistemul endocrin. Cifra de sus este asigurată de hormonul aldosteron, iar cifra de jos – de glanda tiroidă.

În cazul în care cifra de sus este mărită – se administrează preparate diuretice, și tensiunea scade imediat. Cifra de jos este ridicată în cazul deficitului de iod. Cifra de jos a tensiunii, este foarte dificil de a o reduce cu medicina tradițională. Aceasta scade

foarte rapid prin absorbția iodului prin aplicarea plaselor de iod. Prin urmare, când cifra înaltă a tensiunii (inimii) ne îngrijorează, putem turna iod direct pe mână și să frecăm în regiunea inimii, și pe măsură ce se iodul absoarbe în 10-15 minute, a doua cifră (de jos) scade rapid.

Cifra de sus reprezintă cifră rinichilor. În trecut, medicii ruși de la țară chiar spuneau în cazul tensiunii ridicate: „Urina a ajuns în cap”, determinând factorul cauzal drept non-filtrabilitatea rinichilor. Iată cu în trecut în Rusia scădeau tensiunea. Dacă tensiunea crește, înseamnă că vasul se îngustează. Sarcina noastră este de a dilata vasul, în ce fel? Vasele se contractă nu numai în cap, ci în tot organismul – la periferie, de aceea în acest moment extremitățile sunt reci. Unii oameni poartă ciorapi groși, dar ei nu încălzesc, cel mai bine este să se încălzească cu apă. Pentru aceasta, luăm apă fierbinte (un vas cu apă, un recipient), punem picioarele în vas și treptat turnăm apă fierbinte. Tensiunea scade foarte repede, dar pentru a nu scădea la nivel critic, tensiunea trebuie măsurată la fiecare 20-30 minute.

Dar aceasta este o metodă extraordinară de scădere a tensiunii. Acesta ar putea crește din nou în curând.

Pentru ca tensiunea să nu crească din nou, este necesar de a lua cina înainte de ora 18:00, de a minimiza consumul de lichid în timpul zilei la 500-600 ml. Spusele, precum că 1,5-2 litri de apă este norma necesară pentru organism, ar fi justificate, în cazul în care în vasele noastre ar curge apă și rinichii ar filtra apa. Cu toate acestea, rinichii filtrează nu apa, ci clorura de sodiu, și dacă concentrația de clor va fi scăzută, atunci ei vor înceta să funcționeze, vor deveni înfundați cu săruri, nisip, pietre, deoarece clorul este un dezinfectant și solvent. Dacă rinichii vor deveni înfundați, toate acestea se vor depune pe pereții vaselor de sânge și tensiunea superioară va începe să crească. Toate persoanele hipertensive inițial în tinerețe erau hipotensive. Apoi, pe măsura

înfundării rinichilor, obțin calculi, și începe hipertensiune arterială stabilă.

Dacă oamenii administrează medicamente, care scad tensiunea, nu trebuie excluse imediat. Acest lucru trebuie făcut pe măsura restabilirii tensiunii. De obicei, aproximativ după două săptămâni de la respectarea regimului de somn și nutriție, tensiunea revine complet la normal.

În caz de dilatație varicoasă

O altă problemă frecvent întâlnită este dilatația varicoasă. Aceasta este una din consecințele schimbării funcționale în organism, în care „nu se pornește” glanda tiroidă. În mod normal, ea rulează aproximativ 500 de funcții ale ficatului, creșterea sângelui venos la plămâni la îmbogățire de la membrele inferioare, bazin în pofida legii gravitației. Această funcție este îndeplinită de ficat în prezența hormonului tiroidian. Dacă pacientul are pe picioare vene albastre, înseamnă că are loc stagnarea sângelui venos în membrele inferioare și bazin. În bazin varicele se numește hemoroizi.

Prin urmare, pentru a rezolva problema dilatației varicoase, principala tactică – „de a adăpa” glanda tiroidă cu iod, pentru a preveni deficitul de iod. De la orele 20:00 până la 22:00, trebuie să aplicăm plase de iod pe spate, în următoarele zile - pe piept, umeri, etc.

Iodul poate fi preparat de sine stătător, folosind iodură de potasiu. Iodura de potasiu este disponibil în farinacii sub formă de iodamarin. Dar în rezultatul verificărilor farmacologice la prezența contrafacerii, aceste medicamente sunt în topul celor zece medicamente cele mai frecvent contrafăcute. De aceea, iodura de potasiu trebuie de preparat în condiții casnice de sine stătător.

La 1 litru de apă rece se ia o lingură rasă de amidon de cartofi, și se pune la foc, încălzind treptat și fierbând jeleu de fructe. Apoi,

acest jeleu trebuie răcit și deja rece se toarnă 1 lingură de iod, pentru că la turnarea iodului în jeleu fierbinte el se evaporă. Culoarea lichidului va fi albastru intens. Acest jeleu este necesar de a fi consumat în cantități mari, așa că trebuie să-l acidifiem și să-l îndulcim, adăugând zahăr și suc de lămâie după gust. Deoarece acest jeleu nu conține conservanți, și se alterează repede, acesta trebuie păstrat în frigider (4-5 zile rămâne destul de proaspăt). În farmacie el se vinde și se numește iodură. Jeleul trebuie consumat cel puțin câte o jumătate de pahar pe zi în afara orelor de masă, ultima dată trebuie consumat în jurul orei 20-22, în timpul funcționării glandei tiroide.

În timp ce procesul de congestie hepatică din interior va trece, la vene pot fi aplicate bandaje de aspirină.

Aspirina reprezintă acidul acetilsalicilic. În sânge nu este suficient acid, ci adesea predomină reacția alcalină. Se iau 4 comprimate de aspirina (indiferent de doză, nu se administrează în interior) și le pisăm, deoarece aspirina este foarte slab solubilă în apă. Apoi îl punem în pahar și turnăm apă fierbinte de 80-90⁰C, apă clocotită. După dizolvare, se iau două role de tifon obișnuit lat, se permite și nesteril, să afundă în acest pahar, și se scurge, astfel încât tifonul să fie umed, dar să nu curgă apă. Apoi, începând de la vârfurile degetelor, cu acest tifon lat se bandajează piciorul în formă de spirală, ca un ciorap până la inguen. Se lasă timp de o oră, se acoperă cu ceva, astfel încât să nu răcești, deoarece tifonul este umed. Și astfel de bandaje se fac în fiecare zi, timp de o oră. Peste câteva zile, se va schimba și culoarea venelor, va trece și umflarea, deoarece venele sunt inflamate, iar aspirina subțiază sângele și înlătură inflamația. Toate acestea reprezintă asistență externă, până ce glanda tiroidă nu a lansat funcția corespunzătoare a ficatului.

În cazul de diabet zaharat

Diabetul zaharat real se întâmplă în cazul traumatizării directe a pancreasului.

Motive: fie că copilul se naște deja cu anomalii, fie că pancreasul a suferit careva intervenții chirurgicale, sau au avut loc otrăviri toxice severe (necroza pancreatică). Acesta este diabetul real, adică nu există celule, care produc insulină, adică reprezintă diabetul insulino-dependent. Dintre toți pacienții cu diabet zaharat, astfel de pacienți reprezintă aproximativ 8%. Restul se numește diabet zaharat non-insulino-dependent sau diabet stomacal.

De exemplu, un omul consumă dulce, fie orice produs cu conținut de carbohidrați, să presupunem, terci de hrișcă, și după digestia produsului cu carbohidrați se ridică zahărul în sânge. Peste 2 ore, acesta ar trebui să scadă din nou la normal, anume după ce a prelucrat hrana și a elimina-o în intestin. Acidul clorhidric continuă să se producă, și totul se elimină în sânge, ceea ce reduce nivelul de potasiu și de zahăr. Dar dacă stomacul nu funcționează, el poate înlătura zahărul până la o nouă masă. Ce începem să facem? Organismul nostru încearcă să ceară apă pentru a dilua acest zahăr, pentru a nu-l elimina într-o cantitate excesivă în creier, pentru a nu arde țesutul creierului.

În cazul în care după luarea mesei nu avem o stare activă, ci din contra somnolentă și slăbiciune, aceasta reprezintă zahărul, acesta este al doilea tip de diabet. El persistă la aproximativ 90 la suta din oameni. Cum să procedăm în astfel de caz? Prima tactică este de a mânca des, fracționat, și să finisăm luarea mesei în acea zi până la ora 18:00. Cantitatea de hrană, pe care o reprezintă în cantitatea a două palme unite, în funcție de constituția omului. Iar această constituție este proprie. Puteți cumpăra un castron, un bol de aceeași dimensiune și să determinați cantitatea hranei consumate la o singură masă. Indiferent dacă este supă, felul doi sau ceai cu ceva. poate digera stomacul

Zahăr în cazul diabetul nu reprezintă zahăr pur, ci exces de potasiu, produse cu conținut de potasiu, deoarece toate acestea sunt dulci. De aceea, în regimul de dietă încercăm să excludem cel puțin temporar, toate produsele cu conținut de zahăr, până la recuperarea stomacului. Produsele, care conțin cantități excesive de potasiu sunt produsele, care conține drojdie. Pâinea trebuie să fie nedospită, cu malț sau pe aluat. Acestea sunt lavaș, pite. Produsele care conțin potasiu sunt fructele uscate, toate fructele (în special strugurii, bananele), nucile și semințele de floarea soarelui. De asemenea, este necesar de a limita consumul de lichide. Senzația de sete în cazul diabetului este foarte mare, dar este foarte bine suprimată cu un bob de sare. Când sugem un bob de sare după mâncare, se declanșează un anumit reflex, și stomacul începe să producă acid clorhidric, care este absorbit în sânge, și nivelul zahărului scade, senzația de sete dispare. În așa mod ne luptăm cu diabetul non-insulino-dependent.

În caz de dureri de cap

Dacă sărurile din uree au rămas în organism, aceasta înseamnă că vasele de sânge s-au îngustat, pentru a salva creierul. În acest caz, în ajutor vine pastila Lasix. Acesta este un diuretic, medicament cu potasiu. În cazul în care potasiul în sânge este în exces, se declanșează un efect diuretic.

Am găsit aceasta rețetă la chinezi. Ei fac „gamasi”: se iau semințe de susan, care au un conținut bogat de magneziu, se pun pe o tigaie uscată și se prăjesc fără ulei până se rumenesc ușor. În proporție: la 5 linguri de semințe de susan - 1 lingură de sare. Se macină prin râșnita de cafea. Obținem un fel de halva sărată. Și când încep durerile de cap, este suficientă o lingură, pur și simplu de a suga în gură această masă. Susanul, pe lângă conținutul ridicat de magneziu, conține, de asemenea, o cantitate mare de calciu. Și femeile, după vârsta de patruzeci de ani, la care se manifestă

osteoporoză, suferă din cauza lipsei de calciu. În susan acesta se conține în cantități suficiente și se digeră ușor.

În caz de gastrită

Gastrita reprezintă vărsarea bilei. Se traumatizează bacteriile, care trăiesc în mediul biliar. Ce face această bacterie în stomac? Ea se află aici, deoarece după fiecare masă în stomac se varsă bilă - alcalin și, în consecință, această bacterie, care trăiește în mediul alcalin și în stomac, supraviețuiește datorită faptului că aici lipsește acidul clorhidric. Și, cunoscând problemele de stomac, noi mistuim gastrita și ulcerul, adică, începem să luăm mese fracționat.

Începând cu ora 5:00 dimineata stomacul produce acid clorhidric concentrat - acid gastric, prin urmare, mucoasa poate fi, de asemenea, dizolvată, de aceea noi încercăm să ne alimentăm fracționat și des, să nu îndurăm foame în timpul zilei. Ei bine, și de asemenea să nu mâncăm după ora 18:00, pentru ca mucoasa să se recupereze. Un alt punct important, secreția acidului clorhidric se mărește pe timp rece, adică, nu se recomandă de consumat ceai fierbinte. Odată ce în stomac nimerește hrană fierbinte, secreția scade. Prin urmare, sarcina noastră este de a nu consuma hrană prea fierbinte. Hrana trebuie să fie de temperatura corpului, atunci aceasta este bine digerată. Dacă stomacul nu a digerat hrana, atunci în intestin se formează constipații. De aceea, la recuperarea stomacului, această situație negativă la fel dispare.

Pancreatita, de regulă, se tratează prin foame. Dacă după ora 18:00 începem să ne abținem de la mâncare, această boală va dispărea.

În caz de osteocondroză

Sărurile urinare, care nu sunt filtrate de rinichi, sunt depozitate în principal, pe nivelul coloanei vertebrale, articulații și pereții

vaselor sangvine. În primul rând, acesta se depozitează la nivelul coloanei vertebrale, în coloana vertebrală însăși și în vertebre.

Vertebrelle sunt unite între ele prin bandaje-ligamente elastice, care oferă flexibilitate coloanei vertebrale. Sărurile urinare se depun pe ligamente, care mențin aceste vertebre, și din această cauză ligamentele se lasă în jos. Vertebrelle încep să se miște, să balanseze și cu orice efort fizic, grele, neuniforme, vertebrelle se deplasează, ligamentele nu le pot menține, acestea apasă asupra terminațiilor nervoase, cauzând junghiuri, lumbago, dureri de spate, dureri.

În cazul în care eforturile fizice sunt constante, discurile cartilaginoase din aceste vertebre încep să se deplaseze acest proces se numește hernia de Schmorl. Adică, în cazul în care rinichii nu filtrează, se începe osteocondroza, scolioza, hernia de Schmorl. Când încep durerile puternice de osteocondroză, care se înlătură numai prin re poziționare (deoarece vertebra a strivit terminațiile nervoase și trebuie eliberate) se formează baraje de sare.

Barele de osteocondroză (de săruri urinare), depunându-se pe ligamente și lângă vertebre, apasă asupra terminațiile nervoase. Când pocnesc și pârâie toate articulațiile, anume stâlpii de sare emit astfel de sunete. Când se întâmplă acest lucru, coloana vertebrală nu este de obicei flexibilă. Este ca și cum cimentat și durerea începe să se răspândească de-a lungul coloanei vertebrale, coloanei cervicale, toracice, lombare. De asemenea folosim bandaje de aspirină. Ele foarte repede ajută la calmarea unor astfel de dureri. Uneori, pentru tratare în cazul diagnozei respective se folosesc lipitori, care produc hirudină. Hirudina subțiază sângele, în locul unde este plasată lipitoarea. Aspirina, de asemenea, subțiază sângele și, în plus, înlătură inflamația, terminațiile nervoase se inflamează de la strivirea îndelungată.

Pentru tratament este necesar de a dizolva 4 pastile de aspirină la un pahar de apă, se umezește bandajul de tifon și acest bandaj se

aplică pe toată lățimea de la prima vertebră cervicală până la coccis pe toată lungimea în mai multe straturi. Se lasă în această poziție timp de o oră. Din nou, este necesar de a elibera rinichii, pentru a dizolva sărurile, nisipul, calculii, care s-au format acolo de-a lungul vieții: sugeți sare (5-6 ori în afara meselor); să nu luați masa după ora 18:00, și să reduceți cantitatea de lichide. Aceeași tactică este folosită pentru lupta împotriva problemelor articulațiilor, artroze, varice. Unde apare sunetul „oz”, acolo există problemă pe pereții vaselor de sânge, coloana vertebrală și articulații.

Despre medicamentul Dekaris

Am început să-l folosim și în proces am descoperit toată istoria sa. Prin anul 1972, la baza Primului Institut de Medicină „Sechenov” din Moscova, la catedra de Obstetrică și Ginecologie lucra un tânăr interesant. El a devenit interesat de acest Dekaris și a scris teză. Când și-a apărut teza, i-au conferit imediat titlul de doctor. Aceasta a fost un progres. Și îndată în toate clinicile au început să folosească acest Dekaris. Se internează un pacient și începe să-l trateze după acest sistem, pe care îl recomandăm tuturor. Acesta este sistem aceluși tânăr.

Acum, în adnotări medicamentul este reprezentat ca antihelmintic, dar aceasta este prezentarea actuală. Anterior, chiar acum 5 ani, în adnotare era scris, că acesta este un modulator imun, utilizat în tratamentul complex al pacienților bolnavi de cancer. Tânărul de la facultatea de Ginecologie Dekarisul a început să utilizeze pentru tratamentul infertilității.

După prima cură de tratament (3 zile câte 1 comprimat pe noapte cu pastila alchool, peste o săptămână de repetat, și iarăși peste o săptămână), majoritatea femeilor rămâneau însărcinate și se tratau toate bolile inflamatorii de ginecologie. Deoarece de profesie era ginecolog, acesta și era subiectul tratat.

În prezent, când am început să extindem domeniul de aplicare al Dekarisului, cu diferiți pacienți, am văzut multe lucruri noi și interesante de rezultatele acțiunii Dekarisului. Și au confirmat deja în practică, că medicamentul este un modulator imun. La studierea acțiunii antihelmintice a Dekarisului, s-a constatat, că acesta mărește rezistența generală a organismului și poate fi utilizat ca agent pentru imunoterapie.

Datorită acestor proprietăți, Dekarisul a fost propus pentru tratamentul diferitelor boli, în patogeniza cărora există tulburări ale imunogenezei, stare imunodeficitară primară, secundară, infecții cronice recurente, artrită reumatoidă. Dekarisul se referă la preparatele de bază, care acționează la utilizare îndelungată, adică se administrează luni de zile și nu o singură dată. Au fost observate schimbări pozitive la pacienții cu glomerulonefrită cronică, pielonefrită, care au administrat Dekaris câte o pastilă de 3 ori pe săptămână. Administrarea Dekarisului a influențat favorabil asupra evoluției clinice de cicatrizare a ulcerului duodenal. Există efecte pozitive a Dekarisului în tratamentul toxoplasmozei. De asemenea, medicamentul s-a dovedit a fi eficient în tratamentul bolilor de piele: rozacee vulgară, psoriazis. Efectul pozitiv a fost observat la tratamentul complex al pacienților cu forme grave de tratare a schizofreniei.

Schema de administrare a Dekarisului

În adnotările despre Dekaris sunt indicate un număr mare de efecte secundare, dar aceasta și este soluția problemelor care sunt în organism. De la ora 22:00 până la 3:00 noaptea se activează funcția sistemului imunitar, astfel încât Dekarisul este prescris spre administrare după ora 21:00.

Contra cancerului: cu cât este mea gravă starea pacientului, cu atât mai mult se ridică febra după administrarea Dekarisului.

Cantitatea Dekarisului trebuie calculată în funcție de greutatea corpului: în cazul în care pacientul are o constituție masivă, nu este suficientă 1 pastilă.

Este important ca Dekarisul să fie administrat în perioada toamnă-primăvară, când este sezonul de înmulțire a paraziților.

Modul de administrare: 1 comprimat (150 mg) la ora 21:00 trei zile consecutiv, apoi se ia pauză de o săptămână, apoi iarăși trei zile, din nou pauză de o săptămână și încă trei zile. Dacă după primele trei zile de administrare a dekarisului nu sunt simptome negative, această schemă poate fi efectuată complet.

După trei ore de la administrarea Dekarisului, el dispare din sânge, se descompune complet.

Cu cât boala este mai gravă, cu atât este mai rea starea după administrarea Dekarisului. Dar acest lucru are loc numai după administrarea 1 comprimat, așa cum el ucide bacterii și paraziți, iar aceștia murind, se descompun, lasă urme.

Latura spirituală a problemei

Aflăm că ne naștem într-o anumită familie nu pur și simplu, noi nu alegem părinții, nici neamul. Vrem noi, ori nu vrem, ne place sau nu ne place, ne naștem într-o anumită familie, și problemele acestui neam cad peste noi. Există trei tipuri de păcate: al nașterii (se iartă la botez, prin Taina botezului), proprii (se iartă prin Taina Spovedaniei și Împărtășaniei) și de neam. În cartea „Exodul”, când Dumnezeu a apărut în fața lui Moise, El a spus, că Domnul este milosârd, îndelung răbdător și multmilostiv, care iartă orice păcat, dacă omul se pocăiește. Dar care nu lasă nepedepsiți pe cei nepocăiți de păcate grave, și care pedepsește pentru păcatul părinților pe copii și pe copiii copiilor până la al 4-lea neam, iar la preoți chiar până la al 7-lea neam. Adică, ducem păcatele

strămoșilor noștri. Dacă nu vom ține cont de acest factor, nu ne vom vindeca niciodată complet și nu vom putea da naștere și crește urmași normali. Dacă omul respectă doar fiziologia, acesta nu se va vindeca complet, dispar doar simptomele. Copiii până la vârsta de 7 ani nu se îmbolnăvesc, iar dacă și se îmbolnăvesc, aceasta semnifică faptul, că ei se răsplătesc pentru păcatele părinților lor.

Pacienta, care a venit la mine cu tumore a uterului spune: „Ajutați-mă, mama a decedat de cancerul uterului, nu vreau să merg pe calea ei!”. În procesul studiilor, am constatat un lucru: fetele duc păcatele tatălui și a neamului lui, iar băieții duc păcatele mamei și a neamului ei. Și îi spun acestei femei: „Purtați păcatele tatălui, nu veți avea cancer al uterului. Aveți frate?”. Femeia a rămas surprinsă: „Am avut doi frați. Eu sunt mijlocie am avut un frate mai mare. El era bancher, iar când au început anii 90, el nu avea copii, și a fost ucis de un criminal. Iar fratele mai mic a fost ucis de un glonț rătăcit, dat fiind că era încă elev, tot nu a lăsat urmași, continuarea neamului s-a întrerupt. Mama, îngropând doi fii, din cauza nervilor și stresului a obținut oncologie și a decedat foarte greu și acest neam pe această linie s-a rupt”. O întreb: „Dar cine a fost bunicul?”. „Bunicul a fost șef al NKVD, adică, dacă îi făceau șefi, ei erau „nebuni” după sânge, împușcau oameni și, probabil, preoți”.

Pentru a ajuta pacienții să se trateze complet la nivel fizic, am găsit în Lavra Peșterilor din Kiev un material al unei personalități celebre - Mitropolitul Petru (Movilă). S-a dovedit, că există un ritual de citire a Psaltirii pentru Petru (Movilă). Când a murit, ca toți ceilalți, sufletul lui a fost în iad. A văzut cum sufletele suferă acolo. El a fost atât de zguduit de aceasta, că a început să-l roage și să ceară lui Dumnezeu ca Dumnezeu să-l reînvie pentru câțva timp. Și a apărut în a 40-a zi după moartea lui la părinții din lavră. Aceștia, primind binecuvântare, l-au deshumat și au ridicat osemintele sale.

Mitropolitul Petru a lăsat o indicație scrisă despre faptul, cum trebuie să ne rugăm pentru neam, rudele noastre după trup. Citind Psaltirea, la toate cele 3 „Slavă” trebuie să ne rugăm pentru cei adormiți, cât mai des posibil să le pomenim numele strămoșilor noștri răposați și să citim Psaltirea de 20 ori. După ce am citit de 20 de ori, după cum spunea Mitropolitul Petru (Movilă), Domnul iartă după mila sa păcatele strămoșilor. Dar, cel mai important, când aceste păcate sunt iertate, multe probleme se iau de la noi, și, în primul rând, fizice, fiziologice, problemele asociate cu boli. Mai mult decât atât, aceste boli nu se vindecă treptat, dar iese că omul se trezește dimineața absolut sănătos. Iată cât este de important de rugat pentru neamul său, în ce legătură strânsă se află cu sănătatea noastră fizică.

Cuvânt înainte.....	2
Partea 1.....	2
Ce poate face fiecare dinte noi pentru	
a-și reîntrema sănătatea.....	20
Partea 2	29
Sfaturi în cazul afecțiunilor acut.....	30
În caz de febră.....	30
În caz de hipertensiune arterială	32
În caz de dilatație varicoasă.....	34
În caz de diabet zaharat.....	36
În caz de dureri de cap.....	37
În caz de gastrită.....	38
În caz de osteocondroză.....	38
Despre medicamentul Dekaris.....	40
Schema de administrare a Dekarisului.....	41
Latura spirituală a problemei.....	42
Literatura.....	46

Literatura:

1. „A învinge boala”. Ediția Bisericii celor 9 mucenici din Cizic, 2012.
2. Ciceagov L.M. „Discuții medicale” (ediție re-imprimată, 1891).

